

Współfinansowano ze środków programu Unii Europejskiej Erasmus+ w ramach projektu "Film w Pracowni Innowacji i Przedsiębiorczości" realizowanego w Zespole Szkół Salezjańskich w Łodzi

---

ERASMUS PLUS, MOBILNOŚĆ KADRY EDUKACJI SZKOLNEJ
ZESPÓŁ SZKÓŁ SALEZJAŃSKICH IM. KS. BOSKO
UL. WODNA 34
90-046 ŁÓDŹ
POLSKA

TEMAT LEKCJI

Empatia – czym jest i jak można się jej uczyć?

Scenariusz godziny wychowawczej opartej na filmie "Bóg mordu".

OMÓWIENIE I CELE

- I. Obejrzenie filmu
- II. Scenka
- III. Zbudowanie definicji empatii
- IV. Praca z kartami pracy
- V. Prelekcja dotycząca blokad komunikacyjnych
- VI. Podsumowanie

CELE ZAJĘĆ

1. Poszerzenie wiedzy uczniów na temat empatii.
2. Podniesienie kompetencji w zakresie bycia empatycznym.
3. Rozwijanie umiejętności nazywania uczuć i potrzeb.
4. Uświadomienie funkcjonowania barier komunikacyjnych.
5. Zapoznanie uczestników z modelem komunikacji „Porozumienie bez Przemocy”
i zastosowanie go w praktyce

METODY PRACY

- Film
- Praca w grupach
- Praca indywidualna
- Scenki
- Dyskusja
- Prelekcja

1) Uczniowie oglądają film o Porozumieniu bez przemocy lub jego fragment

2) Scenka przeprowadzona przez uczniów

Córka przeglądając się w lustrze mówi do ojca: - Jestem brzydka jak świnia.

- Jesteś najpiękniejszą dziewczyną na świecie - odpowiada ojciec.

Córka rzuca zdesperowane spojrzenie i z okrzykiem Tato wybiega z pokoju, trzaskając drzwiami.

Rozmawiamy z uczniami o tym co czuła córka, czy poczuła się zrozumiana przez ojca. Czy reakcja ojca była empatyczna?

Pytamy jak ojciec mógłby zareagować. Możemy też podsunąć odpowiedź: Nie podoba ci się jak dziś wyglądasz?

3) Na tablicy piszemy słowo empatia i wszystko co się kojarzy z tym słowem. Potem uczniowie w grupach piszą definicję empatii. Czytamy definicję.

4) Rozdajemy uczniom kartki z krótkimi wypowiedziami. Uczniowie zakreślają, gdzie wg nich osoba B odpowiedziała empatycznie na to co usłyszała od osoby A.

Osoba A: Jak mogłem zrobić coś tak głupiego.

Osoba B: Nikt nie jest doskonały. Jesteś zbyt surowy dla siebie.

Osoba A: Skoro mnie pytasz, powinniśmy wysłać tych wszystkich imigrantów z powrotem, tam skąd przybyli.

Osoba B: Naprawdę myślisz, że to coś by rozwiązało?

Osoba A: Czuję obrzydzenie, kiedy widzę, jak bardzo przytyłam.

Osoba B: Może jogging by ci pomógł.

Osoba A: Jak mogłeś mi coś takiego powiedzieć?

Osoba B: Czujesz się zraniony, ponieważ to powiedziałem?

Osoba A: Kiedy moi krewni przyjeżdżają, nie uprzedzają mnie o tym, czuję się zaatakowana. To przypomina, jak moi rodzice lekceważyli moje potrzeby i ustalali wszystko za mnie .

Osoba B: Wiem co czujesz. Dawniej też tak to odczuwałem.

Osoba A: Nigdy nie słuchasz jak do Ciebie mówię.

Osoba B: Przecież słucham.

Osoba A: Nigdy nie słuchasz jak do Ciebie mówię.

Osoba B: Mam wrażenie, że jesteś okropnie zawiedziona, bo chciałybyś czuć silniejszą więź ze mną , kiedy rozmawiamy.

Omawiamy jakie zdania wskazali uczniowie. Jeśli uczniowie mieli kłopot czy odpowiedź była empatyczna czy nie, możemy zrobić krótką scenkę i zapytać jak się czuje osoba A , po odpowiedzi osoby B.

Potem prowadzimy krótką prelekcję o blokadach komunikacyjnych (moralizowanie, dawanie rad i proponowanie rozwiązań, wyparcie się odpowiedzialności, osądzanie i krytykowanie, chwalenie, wyśmiewanie itp.)

Podsumowanie: Empatia to pełne szacunku rozumienie cudzych doświadczeń. Prawdziwa empatia pojawia się, gdy człowiek słucha całym sobą. Zwykle zamiast empatii budzi się w nas pragnienie udzielania rad, dodawania otuchy albo wyrażania uczuć czy opinii na dany temat.

Na podstawie Porozumienia bez przemocy Marshalla Rosenberga